szego protokołu), artykułu 14 bis (artykuł 7 niniejszego protokołu), artykułu 16 (artykuł 8 niniejszego protokołu), artykułu 22 (artykuł 12 niniejszego protokołu), artykułu 35 (artykuł 13 niniejszego protokołu), artykułu 36 ustęp 1 (b) (artykuł 14 niniejszego protokołu), artykułu 38 (artykuł 15 niniejszego protokołu) i artykułu 38 bis (artykuł 16 niniejszego protokołu).

2. Państwo, które złożyło zastrzeżenia, może je w dowolnym czasie wycofać w całości lub w części na podstawie zawiadomienia na piśmie.

Artykuł 22

Sekretarz Generalny przekaże uwierzytelnione kopie niniejszego protokołu wszystkim Stronom i sygnatariuszom Jednolitej konwencji. Po wejściu w życie niniejszego protokołu, zgodnie z ustępem 1 artykułu 18 powyżej, Sekretarz Generalny sporządzi tekst Jednolitej konwencji poprawionej zgodnie z niniejszym protokołem i przekaże jej wierne, uwierzytelnione kopie wszystkim Państwom-Stronom lub uprawnionym do stania się Stronami poprawionej konwencji.

Sporządzono w Genewie dnia dwudziestego piątego marca tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego drugiego roku, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy protokół w imieniu swych odnośnych Rządów.

14 bis (article 7 of this Protocol), article 16 (article 8 of this Protocol), article 22 (article 12 of this Protocol), article 35 (article 13 of this Protocol), article 36, paragraph 1 (b) (article 14 of this Protocol), article 38 (article 15 of this Protocol) and article 38 bis (article 16 of this Protocol).

2. A State which has made reservations may at any time by notification in writing withdraw all or part of its reservations.

Article 22

The Secretary-General shall transmit certified true copies of this Protocol to all the Parties and signatories to the Single Convention. When this Protocol has entered into force pursuant to paragraph 1 of article 18 above, the Secretary-General shall prepare a text of the Single Convention as amended by this Protocol, and shall transmit certified true copies of it to all States Parties or entitled to become Parties to the Convention as amended.

DONE at Geneva, this twenty-fifth day of March one thousand nine hundred and seventy-two, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized, have signed this Protocol on behalf of their respective Governments.

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

— został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych;

— Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do powyższego protokołu;

— przyrzeka, że będzie on niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 15 kwietnia 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

150

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 listopada 1995 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Protokołu zmieniającego Jednolitą konwencję o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonego w Genewie dnia 25 marca 1972 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 ustęp 3 Protokołu zmieniającego Jednolitą konwencję o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonego w Genewie dnia 25 marca 1972 r., został złożony dnia 9 czerwca 1993 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do powyższego protokołu.

Zgodnie z artykułem 18 ustęp 2 protokół wszedł w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 9 lipca 1993 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. W myśl artykułu 18 ustęp 1 protokół wszedł w życie dnia 8 sierpnia 1975 r.

2. Następujące państwa stały się stronami protokołu, składając dokumenty ratyfikacyjne i dokumenty przystąpienia w podanych niżej datach:

Antigua i Barbuda	dnia 5 kwietnia 1993 r.
Argentyna	dnia 16 listopada 1973 r.
Australia	dnia 22 listopada 1972 r.
Austria	dnia 1 lutego 1978 r.
Bangladesz	dnia 9 maja 1980 r.
Barbados	dnia 21 czerwca 1976 r.
Belgia	dnia 13 czerwca 1974 r.
Benin	dnia 6 listopada 1973 r.
Botswana	dnia 27 grudnia 1984 r.
Brazylia	dnia 16 maja 1973 r.
Brunei Darussalam	dnia 25 listopada 1987 r.
Chile	dnia 19 grudnia 1975 r.
Chorwacja	dnia 26 lipca 1993 r.
Cypr	dnia 30 listopada 1973 r.
Dania	dnia 18 kwietnia 1975 r.
Dominika	dnia 24 września 1993 r.
Egipt	dnia 14 stycznia 1974 r.
Ekwador	dnia 25 lipca 1973 r.
Etiopia	dnia 11 października 1994 r.
Fidżi	dnia 21 listopada 1973 r.
Filipiny	dnia 7 czerwca 1994 r.
Finlandia	dnia 12 stycznia 1973 r.
Francja	dnia 4 września 1975 r.
z oświadczeniem, że postanowienia protokołu będą miały zastosowanie do całego terytorium Republiki Francuskiej (terytoria europejskie, departamenty i terytoria zamorskie)	
Grecja	dnia 12 lipca 1985 r.
Gwatemala	dnia 9 grudnia 1975 r.
Haiti	dnia 29 stycznia 1973 r.
Hiszpania	dnia 4 stycznia 1977 r.
Honduras	dnia 8 sierpnia 1979 r.
Holandia	dnia 29 maja 1987 r.
dla Królestwa w Europie, Antyli Holenderskich i Aruby	
Indie	dnia 14 grudnia 1978 r.
Indonezja	dnia 3 września 1976 r.
Irak	dnia 25 września 1978 r.
Irlandia	dnia 16 września 1980 r.
Islandia	dnia 18 grudnia 1974 r.
Izrael	dnia 1 lutego 1974 r.
Jamajka	dnia 6 października 1989 r.
Japonia	dnia 27 września 1973 r.
Jordania	dnia 28 lutego 1973 r.
Jugosławia	dnia 23 czerwca 1978 r.
b. Jugosłowiańska Republika Macedonii	dnia 13 października 1993 r.
Kamerun	dnia 30 maja 1974 r.
Kanada	dnia 3 sierpnia 1976 r.
Kenia	dnia 9 lutego 1973 r.
Kolumbia	dnia 9 marca 1975 r.
Kostaryka	dnia 14 lutego 1973 r.
Kuba	dnia 14 grudnia 1989 r.
Kuwejt	dnia 7 listopada 1973 r.
Lesotho	dnia 4 listopada 1974 r.
Libia	dnia 27 września 1978 r.
Luksemburg	dnia 13 października 1976 r.
Łotwa	dnia 16 lipca 1993 r.
Madagaskar	dnia 20 czerwca 1974 r.
Malawi	dnia 4 października 1973 r.
Malezja	dnia 20 kwietnia 1978 r.
Mauritius	dnia 12 grudnia 1994 r.
Meksyk	dnia 27 kwietnia 1977 r.
Monako	dnia 30 grudnia 1975 r.
Mongolia	dnia 6 maja 1991 r.
Niger	dnia 28 grudnia 1973 r.
Nowa Zelandia	dnia 7 czerwca 1970 r.
z zastosowaniem do Niue i Tokelau	
Norwegia	dnia 12 listopada 1973 r.
Panama	dnia 19 października 1972 r.
Papua—Nowa Gwinea	dnia 28 października 1980 r.
Paragwaj	dnia 20 czerwca 1973 r.
Peru	dnia 12 września 1977 r.
Portugalia	dnia 20 kwietnia 1979 r.
Republika Czeska	dnia 30 grudnia 1993 r.
Republika Dominikańska	dnia 21 września 1993 r.
Republika Federalna Niemiec	dnia 20 lutego 1975 r.
Republika Korei	dnia 23 stycznia 1973 r.
Republika Południowej Afryki	dnia 16 grudnia 1975 r.
Rumunia	dnia 14 stycznia 1974 r.
Senegal	dnia 25 marca 1974 r.
Seszele	dnia 27 lutego 1992 r.
Singapur	dnia 9 lipca 1975 r.
Słowacja	dnia 28 maja 1993 r.
Sri Lanka	dnia 29 czerwca 1981 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 1 listopada 1972 r.
St. Kitts i Nevis	dnia 9 maja 1994 r.
Sudan	dnia 5 lipca 1994 r.
Surinam	dnia 29 marca 1990 r.
Syria	dnia 1 lutego 1974 r.
Szwecja	dnia 5 grudnia 1972 r.
Tajlandia	dnia 9 stycznia 1975 r.
Togo	dnia 10 listopada 1976 r.
Tonga	dnia 5 września 1973 r.
Trynidad i Tobago	dnia 23 lipca 1979 r.
Tunezja	dnia 29 czerwca 1976 r.
Uganda	dnia 20 czerwca 1978 r.
Urugwaj	dnia 31 października 1975 r.
Watykan	dnia 7 stycznia 1976 r.
Wenezuela	dnia 4 grudnia 1985 r.
Węgry	dnia 12 listopada 1987 r.
Włochy	dnia 14 kwietnia 1975 r.
Wybrzeże Kości Słoniowej	dnia 28 lutego 1973 r.
Wyspy Bahama	dnia 23 listopada 1976 r.
Zair	dnia 15 lipca 1976 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii z rozszerzeniem na Wyspy Guersney, Jersey i Wyspę Man	dnia 20 czerwca 1978 r.

3. Podczas składania dokumentów ratyfikacyjnych i dokumentów przystąpienia oraz w terminach późniejszych zostały złożone przez następujące państwa podane niżej oświadczenia i zastrzeżenia:

BELGIA

Zastrzeżenia do następujących artykułów:

1. Artykuł 5 zmieniający artykuł 12(5) Jednolitej konwencji.

2. Artykuł 9 zmieniający artykuł 29(1), (2) i (5) Jednolitej konwencji.

BRAZYLIA

Oświadczenie i zastrzeżenie:

Brazylia pragnie skorzystać z okazji, aby powtórzyć oświadczenie złożone we właściwym momencie na posiedzeniu plenarnym Konferencji Negocjacyjnej w sprawie protokołu, która miała miejsce w Genewie w okresie od 6 do 24 marca 1972 r., stwierdzające, że poprawki do artykułu 36 Konwencji nie zobowiązują Państw do wydania obywateli, jeżeli ich ustawodawstwo jest przeciwne ich wydaniu.

Zgodnie z artykułem 21 protokołu Brazylia pragnie wyjaśnić, że nie przyjmuje poprawki wprowadzonej na podstawie artykułu 1 protokołu do artykułu 2(4) Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r.

KANADA

Zastrzeżenie dotyczące artykułu 14 ustęp 2(b) litery (i), (ii), (iii) protokołu.

KUBA

Rząd Republiki Kuby oświadcza, zgodnie z postanowieniami artykułu 14 ustęp 2(b) (ii), że w myśl jego systemu prawnego oraz ustawodawstwa wewnętrznego i praktyki dokonanie ekstradycji może nastąpić wyłącznie wtedy, gdy istnieją odpowiednie umowy dwustronne.

GRECJA

Zastrzeżenie do artykułu 1(4) zmieniającego artykuł 2 Jednolitej konwencji.

INDIE

Zastrzeżenie:

Rząd Indii zgłasza zastrzeżenie do artykułów 5, 6, 9, 11 i 14 protokołu i nie uważa się za związany postanowieniami wymienionych artykułów.

IZRAEL

Oświadczenie:

Rząd Państwa Izrael, zgodnie z nadanymi mu uprawnieniami, postanowił ratyfikować protokół, zachowując jednak wszystkie swe prawa do zastosowania wobec którychkolwiek innych Stron wymogu pełnej wzajemności.

MEKSYK

Zastrzeżenie:

Zgodnie z postanowieniami artykułu 21 („Zastrzeżenia") protokołu zmieniającego Jednolitą konwencję o środkach odurzających z 1961 r., przyjętą w Genewie dnia 25 marca 1972 r., Rząd Meksyku przystępując do tego międzynarodowego dokumentu składa wyraźne zastrzeżenie odnośnie do stosowania następujących artykułów:

5 — poprawka do artykułu 12 ustęp 5 Jednolitej konwencji;

6 — poprawki do artykułu 14 ustępy 1 i 2 Jednolitej konwencji; oraz

11 — nowy artykuł 21 bis „Ograniczenie produkcji opium."

Zgodnie z powyższym w odniesieniu do artykułów, do których zostało zgłoszone niniejsze zastrzeżenie, Meksyk uważać się będzie za związany odpowiednimi tekstami Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r. w ich oryginalnym brzmieniu.

PANAMA

Zastrzeżenie:

Zastrzeżenie odnośnie do artykułu 36 ustęp 2 brzmi, jak następuje:

Poprawka, jaką wnosi artykuł 14 protokołu odnośnie do artykułu 36 ustęp 2 Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r.:

a) nie zmienia traktatów o ekstradycji, których Republika Panamy jest stroną, w żaden taki sposób, który by ją zmuszał do wydania własnych obywateli;

b) nie nakłada na Republikę Panamy obowiązku, aby w traktatach o ekstradycji, jakie może zawrzeć w przyszłości, umieścić jakiekolwiek postanowienie domagające się od niej wydania własnych obywateli oraz

c) nie może być interpretowany lub stosowany w taki sposób, który by powodował dla Republiki Panamy powstanie obowiązku wydania któregokolwiek z własnych obywateli.

PERU

Zastrzeżenie:

Rząd Peru podtrzymuje zastrzeżenie dotyczące ostatniej części drugiego ustępu artykułu 5 protokołu, zmieniającego artykuł 12 ustęp 5 Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., ponieważ jego zdaniem uprawnienia przekazane w tym ustępie Międzynarodowemu Organowi Kontroli Środków Odurzających są niezgodne z jego rolą jako organu koordynującego przewidzianego do kontroli systemów krajowych, gdyż obejmują ponadnarodowe funkcje nadzorcze.

RUMUNIA

Zastrzeżenie:

Republika Rumunii nie uważa się za związaną postanowieniami zawartymi w artykule 6, jeżeli postanowienia te odnoszą się do państw nie będących stronami Jednolitej konwencji.

Oświadczenie:

Rząd Rumunii uważa, że postanowienia artykułu 17 protokołu nie są zgodne z zasadą, że międzynarodowe umowy wielostronne, których cele i zadania dotyczą całej społeczności międzynarodowej, powinny być otwarte do uczestniczenia w nich wszystkich państw.

JUGOSŁAWIA

Zastrzeżenie:

Artykuły 9 i 11 protokołu nie będą miały zastosowania do terytorium Jugosławii.

4. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższego protokołu, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Bartoszewski*

151

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 marca 1996 r.

w sprawie nieodpłatnego zbycia udziałów Skarbu Państwa w spółce FSO Motor Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na rzecz pracowników Fabryki Samochodów Osobowych w Warszawie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 w związku z art. 42 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480 oraz z 1994 r. Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz 685) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wyraża się zgodę na nieodpłatne zbycie udziałów Skarbu Państwa w spółce FSO Motor Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, stanowiących 10% kapitału zakładowego tej spółki w dniu jej rejestracji, na rzecz osób będących pracownikami Fabryki Samochodów Osobowych w Warszawie w dniu wykreślenia jej z rejestru przedsiębiorstw państwowych.

2. Ustalona w ust. 1 liczba udziałów, które mają być zbyte nieodpłatnie, zostanie pomniejszona o liczbę udziałów objętych w trybie art. 24 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480 oraz z 1994 r. Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685).

§ 2. 1. Nieodpłatne zbycie udziałów Skarbu Państwa, o którym mowa w § 1 ust. 1, nastąpi po wygaśnięciu uprawnień pracowników Fabryki Samochodów Osobowych w Warszawie do objęcia udziałów w trybie art. 24 ustawy, o której mowa w § 1 ust. 2.

2. Uprawnienia pracowników do nieodpłatnego nabycia udziałów określonych w § 1 ust. 1 wygasają po upływie 6 miesięcy od daty rozpoczęcia nieodpłatnego zbywania udziałów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

152

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 marca 1996 r.

w sprawie wysokości procentu składki wnoszonej przez zakłady ubezpieczeń na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego oraz terminów wpłat oddzielnie dla ubezpieczeń określonych w dziale I i II.

Na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62) zarządza się, co następuje: